

տէն, որ կոչի փոքր Աւետ. Աստուած իւր մեղացն թողութիւն չնորհէ, որ ստացաւ սուրբ մեկնիչս հալալ վաստակոց իւրոց՝ յիշատակ իւր և ծնողաց իւրոց, հօրն Տէր Կարապետին և մօրն՝ Կնդկի, կողակից Գուլին, թվին ՌճձՆ ումն:

«Ես սարգայվաք Կարապետս ծառայ եմ այս դրիս կարթացողին և ուսուցանողին, ամէն. թվին Ռճձ ումն»:

«Թվին ՌճՁԶ ես Խուզազօվիսեցի:

Այս է թվին Տէր Մազաքին.

Որ է որդի սա Խաչիկին.

Եւ քահանայ քառասուն ամին.

Եւ է հասեալ ժ՛՛՛լ ամին, և վաղճանեալ կին սորին,

Եւ մնացեալ այրի այս եղկելին,

Մինչեւ եղեւ քառասուն ամին:

Սա վաղճանեալ հազար հարուր ութսուն և երեք ամին,

Եւ օգոստոս ամսի տասն և վեցին . . .

Որ է քաղաք նոր Ջուզային և Չահվելոց եկեղեցին.

Եւ ով որ կամեսցի . . . վազք սորին

էր և պարկեշտ, Սաղմոռասաց, ազօթասէր,

Եւ քարոզսղ, գիտակ բանին Աստուածային, հին և նոր Կտակարանին

Ձեռն վերառեալ իւր հայրենեացն

Գուտոր և որդի իւր ընտանեացն . . .

Եւ հեռացեալ իւր սիրելեացն . . .

Մտեալ ծառայութիւն եկեղեցեացն

Մինչեւ օր մահուան իւրոյ:

Բարևք ծերութեամբն հանդիպեալ Քրիստոսի»:

«Թվին ՌՄՅԶ- ումն անցած է, չէ մտած, գեկտեմբերի վերջին և յունվարի աւելին կիրակի գիշերին. Ա. ժամ գիշեր կար մինչ ի լույս, անանց սաստիկ շարժում եղաւ երկիր, շատ քաղաքներ քանդուեցաւ. Աստուած հեռի անէ այնպէս բարկութեանն. ամէն»:

Բ. Մաշտոց բամբակեայ թղթի վրայ, Սաղիանի վանքին պատկանեալ, որ գտնվում է Սաղիանցի վարժապետ նիկողա-